

РЕШЕНИЕ

№ 6076

гр. София, 26.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6343** по описа за **2021** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от А. Н. Н., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]0 чрез процесуалния си представител адв. П. Решение от 31.05.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 116-и състав, постановено по н.а.х.д. № 4698/2021 г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 20-4332-003663/11.03,2020 г., издадено от началник на група при ОПП-СДВР, с което, на основание чл. 179, ал. 2 вр. ал. 1, т. 5 ЗДП, на касатора е наложена глоба, в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 25, ал. 1 ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон, при допуснати процесуални нарушения и в противоречие със събраните по делото доказателства - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Счита, че приетата от съда фактическа обстановка е неясна и не съответства на тази, описана в АУАН и НП. Твърди, че в случая е било нарушено правото на защита на Н., доколкото в НП не е отразено дали са обсъдени възраженията му. Изтъква още, че в АУАН не е конкретизирано кое от изброените в чл. 25, ал. 1 от ЗДвП деяния точно е извършено.

Моли съда да отмени оспореното съдебно решение и да върне делото за разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

В съдебно заседание касаторът А. Н. Н. се представлява от адв. П., който поддържа жалбата. Заявява, че първоинстанционният съд не е обсъдил в пълнота нарушенията на материалния и процесуалния закон, допуснати при издаване на АУАН и НП. Представя писмени бележки и моли за отмяна на оспореното съдебно решение.

Ответната страна – Столична Дирекция на Вътрешните работи /СДВР/ – Отдел „Пътна Полиция“, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура - прокурор Д. счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, и от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу подлежащо на обжалване наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Въз основа на събраните в хода на съдебното следствие доказателства, районният съд е установил следната фактическа обстановка: На 13.02.2020 г., около 15:25 ч. Н. управлявал лек автомобил „М. Ц 200 Компресор“, ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица], с посока на движение от бул. „В. Л.“ към ул. „В.“, като пътувал със свидетелката Г., По същото време и в съседна лява лента за движение, се бил престроил за ляв завой към ул. „11-ти август“ свидетелят Д. с управлявания от него мотор „Я.“ с ДК [рег.номер на МПС], който предприемал маневра вляво за навлизане в ул. „11-ти август“. В същия момент Н. предприел внезапно и без да се да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него и минават покрай него, и без да се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение отклонение вляво за навлизане в друг път - ул. „11-ти август“, в резултат на което реализирал ПТП с движещия се успоредно и вляво от него мотор „Я.“ с ДК [рег.номер на МПС], управляван от св. Д..

Водачите не постигнали съгласие относно вината за ПТП и уведомили органите на ОПП СДВР. На сигнала се отзовал екип на ОПП СДВР, в който участвал и свидетеля Д. Г., който съставил АУАН №32195 от 13.02.2020г. на А. Н., който бил предявен на същия, за да се запознае с неговото съдържание. АУАН бил подписан от него, като посочил, че има възражения, без да уточнява какви. Въз основа на съставения АУАН е издадено процесното НП

За да потвърди НП, районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в рамките на техните правомощия, при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел, че касаторът е осъществил състава на вмененото му нарушение, поради което законосъобразно му е наложено наказание, както и че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН

за маловажност на деянието.

Решението е правилно.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд не е допуснал твърдените от касатора процесуални нарушения, тъй като е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Не са налице посочените в жалбата касационни основания за отмяна на постановеното решение. Въз основа на приетата фактическа обстановка СРС е достигнал до правилния извод, че при издаването на АУАН и НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, същите са издадени от компетентни органи и съдържат всички реквизити, изискуеми от ЗАНН, както и са спазени сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Неоснователни са още наведените доводи за допуснати съществени процесуални нарушения и за нарушено право на защита, доколкото в НП не са обсъдени направените от нарушителя възражения. Съгласно чл. 52, ал. 4, изр.1 ЗАНН преди да се произнесе по преписката, АНО е длъжен да провери акта с оглед неговата законосъобразност и обосновааност, да прецени възраженията и събраните доказателства. АНО няма нормативно задължение да обективира писмено тази си преценка в текста на наказателното постановление. Излагането на такива съображения не е предвидено с чл. 57, ал. 1, т. 1-10 ЗАНН като задължителен реквизит и така обсъждането на възражението по чл. 44, ал. 1 ЗАНН може да е само част от факултативно му съдържание.

Правилни и обосновани са изводите на СРС относно съставомерността на посоченото нарушение, както и относно размера на наложената санкция. В разпоредбата на чл.179, ал. 2 от ЗДвП е предвидено административно наказание за лице, което причини пътнотранспортно произшествие, поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1, ако деянието не съставлява престъпление. Нормата препраща към чл. 179, ал. 1 от ЗДвП, като в посочената от наказващия орган т. 5 са описани следните нарушения: неспазване предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране, правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за заобикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението. В този случай се санкционира от законодателя поставянето в опасност, застрашаването, на обществените отношения, свързани със сигурността на пътното движение при нарушение на правилата за движение, изчерпателно посочени в тази разпоредба, включително и правилата за предимство в чл.25 от ЗДвП.

Фактическите обстоятелства, свързани с процесния казус, не указват маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, като по делото не са установени данни за обстоятелства, които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност. Изцяло се споделят се правните изводи на районния съд в тази насока.

С тези мотиви настоящата касационна инстанция намира, че при постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед липсата на направено от ответника по касация искане за присъждане на направените по делото разноси, то такова не следва да бъде присъждано в настоящата инстанция

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, втори касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 31.05.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-и състав, постановено по НАХД № 4698/2021 г.,

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.